

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Pavla Molka (soudce zpravodaj) a soudců Petra Mikeše a Ondřeje Bartoše v právní věci v právní věci žalobce: **Český svaz vodního póla**, se sídlem Zátopkova 100/2, Praha 6, zast. JUDr. Danielem Vidunou, LL.M., advokátem se sídlem Zátopkova 100/2, Praha 6, proti žalované: **Národní sportovní agentura**, se sídlem Českomoravská 2420/15, Praha 9, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 8. 2024, č. j. NSA-00017/2024/2412/3, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 3. 2026, č. j. 5 A 97/2024-85,

t a k t o :

Návrh žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zastavila řízení o žalobcově žádosti o poskytnutí dotace podle Výzvy ze dne 19. 6. 2024 „12/2024 *Movité investice – rozvoj materiálně technické základny vybraných sportovních svazů 2024*, č. j. NSA-00000/2024/2412/1“ (dále jen „výzva“), jelikož žádost obsahovala neodstranitelné vady. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který jí v záhlaví uvedeným rozsudkem vyhověl a rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Městský soud přisvědčil žalobci, že část rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů a část je zatížena nesprávným právním názorem, co se týče nesplnění podmínek výzvy.

[2] Žalovaná (dále „stěžovatelka“) podala proti tomuto rozsudku kasační stížnost obsahující též návrh na přiznání odkladného účinku. Ten odůvodnila řadou obav spojených s pokračováním v řízení a případným rozhodnutím o poskytnutí dotace. Stěžovatelka předně upozornila na specifikum věci, neboť v důsledku rozhodnutí městského soudu bude muset znovu posoudit, zda žalobcova žádost splňuje věcné zaměření výzvy, a vyložit některé pojmy související s věcí, přičemž tyto otázky jsou zároveň předmětem kasačního přezkumu. Dále uvedla, že bude-li nucena ihned pokračovat v řízení, vzniká riziko, že vydá rozhodnutí ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Pokud by na základě jejího rozhodnutí došlo k poskytnutí dotace a NSS by následně rozhodl v její prospěch, bylo by obtížné navrátit věc do původního stavu. V důsledku toho by dle stěžovatelky též došlo k zásahu do veřejného zájmu na řádném, hospodárném a předvídatelném rozdělování

veřejných prostředků. V souvislosti s tím poukazuje na omezenost zdrojů alokovaných na konkrétní dotační výzvu, které tak případně nebudou moci být poskytnuty jiným žadatelům. Žalobci naopak dle stěžovatelky přiznáním odkladného účinku žádná újma nehrozí.

[3] Žalobce ve svém vyjádření uvedl, že dle jeho názoru stěžovatelkou uváděné důvody neodůvodňují přiznání odkladného účinku a jsou pouze předestřením standardního průběhu dotačního řízení. Dodává ovšem, že jejich detailní zhodnocení je věcí NSS.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Vedle formální podmínky, kterou je existence návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí být splněny další tři materiální předpoklady, aby bylo možné takovému návrhu vyhovět: a) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, b) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, c) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Povinnost tvrdit a prokázat hrozbu vzniku újmy má stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje, a uvést její intenzitu. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Podmínky, při jejichž splnění lze přiznat odkladný účinek kasační stížnosti žalovaného správního orgánu, se v dílčích aspektech liší od podmínek, které musí splnit osoba odlišná od orgánu veřejné moci. Správní orgány při své činnosti hájí veřejné zájmy, a tudíž i odkladný účinek kasační stížnosti správního orgánu může být přiznán jedině tehdy, pokud by výkonem rozsudku krajského soudu hrozila újma důležitému veřejnému zájmu (usnesení rozšířeného senátu č. j. 10 Ads 99/2014-58).

[8] Stěžovatelka v návrhu uvádí riziko vzniku újmy a zásahu do důležitého veřejného zájmu v důsledku případného přiznání a vyplacení dotace ještě před rozhodnutím NSS o kasační stížnosti, což by mohlo vést k situaci, kdy bude těžko možný návrat do původního stavu. To ovšem samo o sobě nepostačuje k přiznání odkladného účinku. Jak NSS uvedl již v obdobném zamítavém usnesení týkajícím se téže stěžovatelky ze dne 5. 2. 2026, č. j. 4 Afs 6/2026-28, „ochrana veřejného zájmu, jehož by se takto stěžovatelka v návrhu dovolávala, tj. zabránit neoprávněnému přiznání a vyplacení dotace, je v rukou samotné stěžovatelky, a to

pokračování

prostřednictvím vydání zákonného rozhodnutí v dalším řízení. Bude-li toto rozhodnutí zákonné, nemůže být porušen fiskální zájem státu (srov. usnesení NSS ze dne 3. 3. 2023, č. j. 4 Afs 10/2023-39). “ Tento závěr je zcela přílehlavý i pro nynější věc, neboť městský soud ve svém rozhodnutí stěžovatelce nepřikázal, jak má rozhodnout, uložil jí toliko jasně vyložit některé pojmy a odůvodnit své rozhodnutí, což ji neomezuje ve vydání rozhodnutí zákonného. Důvodná tak není ani argumentace rizikem nesprávného přidělení části omezených prostředků alokovaných dotační výzvě. I kdyby NSS přistoupil na stěžovatelčinu konstrukci hrozící újmy, je třeba dodat, že z argumentace v návrhu na přiznání odkladného účinku neplyne její reálnost, naopak je postavena jako zcela hypotetická – i podle stěžovatelky samotné hrozí jen tehdy, pokud rozhodne o dotaci dříve, než NSS stihne rozhodnout o kasační stížnosti, pokud rozhodne pozitivně a pokud dotace stihne být vyplacena a použita.

[9] Stěžovatelka také argumentuje, že riziko újmy nevyplývá ze samotné povinnosti pokračovat v řízení, fakticky je ale její námitka postavena tak, že právě této povinnosti se snaží vyhnout. S tím souvisí i její argumentace týkající se nutnosti vyložit pojmy relevantní pro rozhodnutí ve věci, zatímco tytéž pojmy budou předmětem kasačního přezkumu. I v tomto směru odkazuje NSS na své předchozí usnesení v jiné věci stěžovatelky ze dne 14. 1. 2026, č. j. 22 Afs 294/2025-23, kde uvedl: *„Považovala-li by se hrozba dalšího procesního vývoje ve správním řízení, resp. důsledky zrušujícího rozsudku krajského soudu pro veřejnou správu za újmu, musel by být odkladný účinek přiznáván téměř ke každé žádosti správního orgánu, jehož rozhodnutí bylo krajským soudem zrušeno. (...) Rovněž tak hrozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti“* I zde NSS shledává, že tyto závěry jsou aplikovatelné na současnou věc.

[10] Vzhledem k výše uvedenému NSS konstatuje, že stěžovatelka nepředestřela reálně hrozící újmu, kterou by měla nepřiznáním odkladného účinku utrpět, potažmo v souladu se závěry výše zmíněného usnesení rozšířeného senátu č. j. 10 Ads 99/2014-58 přesvědčivě nedoložila újmu hrozící důležitému veřejnému zájmu. Dalšími předpoklady pro přiznání odkladného účinku tak není třeba se zabývat.

[11] NSS na základě důvodů výše uvedených shrnuje, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[12] Toto usnesení je svou povahou rozhodnutím dočasné povahy. Nelze z něj proto dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude věcně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[13] NSS nepožaduje po stěžovatelce zaplacení soudního poplatku, neboť Národní sportovní agentura je od poplatku osvobozena dle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. května 2026

Pavel Molek
předseda senátu